

VERTIGO

NR. 93 & 94 | JUNI -

zelingwekkende dosis cinema

LONGLEGS

SPOORLOOS

LOVE LIES BLEEDING

WILLY VANDERPERRE

DEADPOOL & WOLVERINE

COVER • COVER • COVER • COVER • COVER • COVER
1

BAD BOYS: RIDE OR DIE

“A WITTY, CONVOLUTED CHINA-NOIR THAT IS LESS WHODUNNIT THAN WHODIDNIT
- Variety

“CHINESE CINEMA MAKES A STYLISH RETURN WITH WEI SHUJUN'S NIMBLE NOIR”
- Screen Daily

CANNES FILMFESTIVAL
UN CERTAIN REGARD
OFFICIAL SELECTION 2023

ONLY THE RIVER FLOWS

A FILM BY WEI SHUJUN

ZHU YILONG CHLOE MAAYAN HOU TIANLAI TONG LINKAI
BASED ON THE NOVEL BY YU HUA

VANAF 10/7 IN DE BIOSCOOP

www.cherrypickersfilm.be @cherrypickersbelgium

6

12

16

24

30

- 5 VOORWOORD
- 6 BAD BOYS: RIDE OR DIE
- 12 LONGLEGS
- 16 DEADPOOL & WOLVERINE
- 22 SPOORLOOS
- 24 LOVE LIES BLEEDING
- 28 WILLY VANDERPERRE
- 30 KLAPS

Chantal Akerman

Chantal Akerman.
Travelling
14 Mar. » — 21 July '24
at Bozar

Films & Talks in the framework of the exhibition

22 June '24 - 19:00

'Le Frigidaire Est Vide. On Peut Le Remplir'
 by Natacha Régnier
 Recitation of the text by Chantal Akerman
 as preamble to *'Demain on déménage'*

22 June '24 - 20:30

'Demain on déménage'
 by Chantal Akerman
 Free film screening
 on the rooftop of Bozar

23 June '24 - 19:00

'Golden Eighties' by Chantal Akerman
 Free film screening
 on the rooftop of Bozar

Get the full picture:

VERTIGO

VERTIGO

Postbus 10009, 2000 Antwerpen
 info@vertigoweb.be
 vertigoweb.be

HOOFDREDACTEUR / BLADMANAGER

Steven Tuffin
 steven@vertigoweb.be

MEDEWERKERS

Chris Craps, Ruben Nollet

WEBMASTER

Hans verschooten

EINDREDACTEUR

Ruud Meert

LAY-OUT

Geert Verbist

RECLAMEREGIE

info@vertigoweb.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Emmanuel Van Melkebeke
 Postbus 10009
 2000 Antwerpen

DRUK

Moderna Printing

*Niets uit deze uitgave mag worden
 veelevoudigd en/of openbaar gemaakt
 door middel van druk, fotokopie, scan of
 op enige andere wijze, zonder voorafgaand
 schriftelijk akkoord van de uitgever.*

⊗ VERTIGObe

@ VERTIGOgram

f VERTIGObe

Terugkeren van Cannes: het heeft telkens opnieuw iets van brutaal wakker geschud worden. Dat kun je enigszins letterlijk nemen, want tien dagen lang films kijken van internationale arthouse- en andere talenten is misschien wel de ultieme droom van elke rechtgeaarde cinefiel. Maar er is ook een figuurlijkere interpretatie, namelijk de confrontatie met het bioscoop-aanbod in de maanden die volgen op het Franse filmfestival.

Popcornliefhebbers komen tijdens deze periode vaak min of meer aan hun trekken, maar fans van uitdagender materiaal blijven wel eens op hun honger zitten. Dit jaar gooien bovendien het Europees kampioenschap voetbal en de Olympische Spelen extra roet in het eten. Naar verluidt zit de gemiddelde Belg op zulke momenten aan andere schermen gekluisterd, waardoor filmverdelers niet staan te springen om hun sprankelendste titels in de zalen los te laten.

Neem de aanstormende dosis cinema echter onder de loep en je merkt dat er voor ieder wel wat wils de revue passeert. Onze eigen Adil en Bilal serveren een vierde portie *Bad Boys*-escapisme en superhelden Deadpool en Wolverine slaan de handen in elkaar om het Marvel Cinematic Universe te redden.

Tegelijk haalt de Nederlandse thrillerklassieker *Spoorloos* na bijna veertig jaar opnieuw de zalen, komt het Amerikaanse indiekeurmerk A24 met de eigenzinnige queer romance *Love Lies Bleeding* op de proppen en dient zich met *Longlegs* een hedendaagse *The Silence of the Lambs* aan.

Tot in de cinema, dus!

STEVEN TUFFIN

HOOFDREDACTEUR

Met een duizelingwekkende dosis dank aan

CAVIAR

Bozar

cinéart

MENUETTO
 FILM

SEARCHERS

ALLES OP ALLES

Na een periode van hoge pieken en diepe dalen maken de Belgisch-Marokkaanse cineasten Adil El Arbi en Bilall Fallah hun Hollywoodcomeback met *Bad Boys: Ride or Die*. Daarin kruipen wereldsterren Will Smith en Martin Lawrence voor de vierde keer in de huid van twee flikken uit Miami die het niet altijd even nauw nemen met de wet om criminelen te klissen. *Plot twist*: deze keer worden ze zelf verdacht van vuile zaakjes. 'Dat idee hadden we al tijdens de montage van *Bad Boys for Life*.' **STEVEN TUFFIN**

ONVERWACHT SUCCES

Flashback naar januari 2020. Na 17 jaar van scenarioproblemen, budgettaire discussies en gedoe over de lonen van franchisesterren Will Smith en Martin Lawrence landt *Bad Boys for Life* eindelijk in de zalen. De *threequel* breekt tegen alle verwachtingen in record na record, om uiteindelijk met zo'n 430 miljoen dollar niet alleen de meest winstgevende aflevering uit de reeks te worden, maar ook de succesvolste Hollywoodfilm van dat jaar.

'Daar zat de coronacrisis natuurlijk voor iets tussen, met zijn bioscoopsluitingen en andere ingrijpende maatregelen', relateert Adil El Arbi, die samen met zijn vaste regiepartner Bilall Fallah nu ook deel vier, *Bad Boys: Ride or Die*, heeft ingeblikt.

'We waren toen nog echte groentjes in Tinseltown. We waren al lang blij dat we er een film gedraaid hadden, met *box office*-resultaten waren we absoluut niet bezig. Het was wel duidelijk dat niemand die cijfers had

verwacht. Wat mij ook deugd deed, waren de goede recensies. Je merkt dat Hollywood meer dan vroeger belang hecht aan degelijke verhalen. Pure rommel de zalen insturen, dat werkt niet meer.'

Adil El Arbi & Bilall Fallah

VALLEN & OPSTAAN

Twee jaar na dat onverwachte succes doken er donkere wolken op. Tijdens de Oscarceremonie op 27 maart 2022 gaf Will Smith de komiek Chris Rock een klap met de vlakke hand omdat hij op het podium een grap had gemaakt over Smiths vrouw, Jada Pinkett-Smith. Gevolg: Smith werd een tijdlang persona non grata in Tinseltown. Enkele maanden later schreven El Arbi en Fallah op hun beurt tragische Hollywoodgeschiedenis toen Warner Bros. bekendmaakte dat hun superheldenfilm *Batgirl* werd afgevoerd, hoewel die bijna was afgewerkt.

'Natuurlijk zaten zowel Will als wij in zak en as', bekennt El Arbi. 'Nadien schitterde Will in het slavendrama *Emancipation*, draaiden wij dichter bij huis *Rebel* en maakten we in de VS enkele afleveringen van de Marvelreeks *Ms. Marvel*, maar we wisten allemaal dat een comeback met een knal nodig was. Daarvoor hebben we alles op alles gezet. Je kunt er lacherig over doen dat dit het vierde deel van een franchise is, maar Will, Bilall en ik hebben er niet alleen al onze frustraties mee verwerkt, het is ook een ontzettend persoonlijke film geworden.'

OP DE VLUCHT

In de lange aanloop naar *Bad Boys for Life* passeerden talloze scenaristen de revue. Het merendeel daarvan beet zijn tanden stuk op het derde hoofdstuk in de franchise over de iconische *Miami cops* Mike Lowry en Marcus Burnett. Het schrijfproces van het vierde deel verliep in vergelijking daarmee bijzonder vlot. Op de aftiteling van *Bad Boys: Ride or Die* staan zelfs

maar twee scenaristen.

'Tijdens de montage van de vorige film hadden we al het idee om iets te doen met de *Bad Boys* als voortvluchtigen', vertelt El Arbi. 'Daar zijn de scenaristen meteen mee aan de slag gegaan. Al snel kwam daar het idee bij om Martins personage een soort *spiritual awakening* te laten doormaken, waardoor hij denkt dat hij onkwetsbaar is. En Will toont zich

van zijn kwetsbaarste kant tijdens de scènes waarin zijn personage kampt met paniekaanvallen. Laten we eerlijk zijn: een *fourquel* kan een grote gok zijn. Je wilt absoluut geen doorslagje van de vorige films maken. Bovendien moet je opletten dat je niet begint te kopiëren wat op dat moment werkt in de zalen. Zo is deze franchise een heel ander beestje dan de *Fast & Furious*- of *John Wick*-films.'

JONGE BEKENDEN

Voor de camera werkten El Arbi en Fallah met nog een aantal vertrouwde gezichten. Zo duiken Vanessa Hudgens en Alexander Ludwig andermaal op als de jonge collega-agenten die in *Bad Boys for Life* geïntroduceerd werden. 'Zij zijn echte teamspelers', klinkt het. 'Ze houden evenveel van de franchise als wij en vinden het supercool om Will en Martin bij te staan waar nodig.'

Ook opnieuw van de partij is Jacob Scipio als Armando Aretas. De antagonist van *Bad Boys for Life* – én zoon van Will Smiths personage – heeft deze keer opvallend meer schermtijd en krijgt bovendien de kans om zijn fouten uit de vorige episode min of meer goed te maken.

'Met Jacob werkten we ook aan *Batgirl*', zegt El Arbi. 'Hij is een ongevoelbaar getalenteerd acteur, die zijn rollen altijd veel diepgang geeft. Dat hij goed scoorde bij het testpubliek, is natuurlijk mooi meegenomen. (lacht)'

Opvallende nieuwe naam is Eric Dane, die de slechterik van dienst speelt: een meedogenloze flik die samenwerkt met de nog meedogenlozere drugskartels. 'We waren op zoek naar een onvergetelijke *bad guy* à la Victor Maitland uit de originele *Beverly Hills Cop*. We kenden Eric van *Euphoria*. Met zijn heldere ogen heeft hij een fantastisch enge présence én je gelooft dat hij bij een fysieke confrontatie opgewassen is tegen Will.'

DERDE MAN

Naast El Arbi en Fallah kun je nog een derde Belgisch talent spotten op de credits van *Bad Boys: Ride or Die*, namelijk Robrecht Heyvaert. Geen grote verrassing, want de cineasten werken al sinds hun eerste films, *Image* en *Black*, samen met de ondertussen veelgevraagde *director of photography*. 'We noemen hem niet zomaar onze derde coregisseur', zegt El Arbi. 'Samen proberen we de visuals altijd te pushen. We willen onze grenzen telkens verleggen.'

Heyvaert kwam bijvoorbeeld aanzetten met de SnorriCam, een camera op een soort harnas die filmt vanuit het perspectief van de persoon die hem aanheeft, met een videogame-achtig effect als resultaat. 'Dat apparaat werd nog maar zelden gebruikt in Hollywood

omdat de acteur het zelf moet bedienen. Will was er echter meteen voor te vinden en het effect is supergraaf.'

Ondanks een stevige dosis droneshots en digitale trucs valt het op dat de cameravoering in *Bad Boys: Ride or Die* minder

opzichtig is dan in zijn voorganger. 'We hebben ondertussen veel bijgeleerd. In de eerste plaats dat planning cruciaal is. Tijdens de opnames van *Bad Boys for Life* durfden we wel eens last minute aanpassingen te maken. Nu zijn we echt voor een uniform geheel gegaan.'

Adil El Arbi & Robrecht Heyvaert

Alexander Ludwig & Vanessa Hudgens

Jacob Scipio

Eric Dane

FOR LIFE

Dat El Arbi en Fallah *Bad Boys: Ride or Die* begin juni in de zalen hebben gekregen, is een klein mirakel. De scenaristen- en acteursstakingen van vorig jaar maakten het er hen niet makkelijker op. 'We moesten nog een boel buitenopnames draaien toen de stakingen begonnen', onthult El Arbi. 'In die periode maakten we dan maar een cut met heel wat pancartes

waarop we uitlegden wat er nog gefilmd moest worden. Uiteindelijk waren we begin dit jaar nog aan het draaien toen Sony dan ook nog eens besliste om de film een week vroeger uit te brengen.'

Eind goed, al goed voor de twee regisseurs, maar op hun lauweren rusten zit er niet in: 'Na de promotie voor *Bad Boys: Ride or Die* maken

we ons klaar voor de opnames van *Patsers*, het vervolg op *Patser*. Die beginnen deze zomer. Daarna gaan we hopelijk opnieuw in Hollywood aan de slag. Een vijfde *Bad Boys*? Daartegen zeggen we zeker geen nee.' 📺

BAD BOYS: RIDE OR DIE SPELT VANAF 5 JUNI IN DE BIOSCOOP

ONHEILIG

Osgood Perkins is niet alleen de zoon van *Psycho*-icoon Anthony Perkins, hij regisseert ook eigenzinnige horrorsprookjes als *The Blackcoat's Daughter* en *Gretel & Hansel*. Met *Longlegs*, naar eigen zeggen een hommage aan *The Silence of the Lambs*, heeft hij zijn meest toegankelijke film tot op heden gemaakt. Alleen: met Nicolas Cage als lugubere seriemoordenaar kun je dat best met een korrel zout nemen. **STEVEN TUFFIN**

LAM

OSGOOD PERKINS: 'Als je zoals ik vijftig bent geworden, is de tijd rijp om na te denken over wat je met je films wilt doen. Maak je ze enkel voor jezelf, of wil je dat er ook echt publiek naar gaat kijken? Ik heb me met *Longlegs* daarom bewust opener opgesteld. Ik heb een balans gezocht tussen kunst en commercie. Op zijn best zou dat wonderwel moeten werken, want uiteindelijk wil een bioscoopbezoeker eerder door elkaar geschud dan in slaap gewiegd worden. Ik heb echter het gevoel dat er op cultureel vlak – en dus ook in de cinema – steeds vaker op veilig wordt gespeeld.'

Dat doe je met een excentriek personage als Longlegs absoluut niet.

'Ik draag dat personage al heel lang met me mee. Op de vreemdste momenten spookte hij plots door mijn hoofd. Door de jaren heen schreef ik dan af en toe een scène waarin hij opdook. Zo kregen zijn persoonlijkheid en energie langzaam maar zeker vorm. Pas toen ik besliste om een toegankelijker film te maken, vond ik het project waarin hij paste.' **Longlegs is overduidelijk schatplichtig aan *The Silence of the Lambs*. Had die film destijds zo'n impact op je?**

'*The Silence of the Lambs* kwam uit toen ik een jaar of 16 was, een leeftijd waarop je enorm beïnvloedbaar bent. Ik herinner me dat ik voor het eerst een verrukkelijk vakmanschap achter de camera voelde. Elke beslissing van regisseur Jonathan Demme en zijn team leek de juiste. Maar ook voor de camera gebeurden wonderen. Wat Anthony Hopkins deed met Hannibal Lecter, was ongezien. Voordien zou een acteur zo'n personage nooit zo charmant geportretteerd hebben. Hopkins slaagde erin om Lecters lelijkheid volledig aan de binnenkant te houden. Aan de oppervlakte leek zijn Hannibal the Cannibal

de perfecte gentleman.'

Je noemt Longlegs zelfs een popartversie van *The Silence of the Lambs*. Wat bedoel je daar juist mee?

'Ik wilde een eigenzinnige variant maken, die af en toe aanvoelt als een pure kopie. Zo kon ik het publiek iets serveren wat ze kennen, maar dat tegelijk toch nieuw is. Ik ben redelijk ver gegaan met mijn knipogen. De scène waarin de jonge FBI-agente die Longlegs op de hielen zit voor het eerst met foto's van zijn misdaden geconfronteerd wordt, komt je inderdaad heel bekend voor. Het is ook geen toeval dat het verhaal zich afspeelt in de vroege jaren negentig. In die periode waren de naschokken van *The Silence of the Lambs* het voelbaarst. Zelfs onbewust zijn er dingen gebeurd. Zo heb ik met nevenspelers Alicia Witt en Blair Underwood twee acteurs gecast die hun hoogdagen beleefden in de nineties.'

De jonge FBI-agente wordt gespeeld door Maika Monroe. Dankzij haar

*'Ik heb me misschien wel laten inspireren door *The Silence of the Lambs*, maar een holle herhalingsoefening wilde ik absoluut niet maken.'*

OSGOOD PERKINS

vertolking in *It Follows* werd zij gekroond tot moderne scream queen.

'Maika is een van de meest getalenteerde actrices die ik ooit ben tegengekomen. Haar *on screen persona* verschilt dag en nacht met hoe ze in werkelijkheid is. Als je actie roept, lijkt het alsof ze een knop omdraait en de duisternis omhelst. Haar grote kracht is dat ze een horrorfilm een zekere menselijkheid

Osgood Perkins

kan geven. Ik denk dat alle onvergetelijke vertolkingen binnen het griezelgenre – die van Hopkins natuurlijk, maar ook die van mijn vader in *Psycho* en Sissy Spacek in *Carrie* – dat gemeen hebben.' **Naast Monroe staat niemand minder dan Nicolas Cage.**

'Om een film als *Longlegs* gemaakt te krijgen heb je een bekende naam nodig die mensen naar de zalen lokt. Ik speelde al een tijdje met het idee om Nicolas te vragen voor een project en dit leek de perfecte gelegenheid. Toen ik hoorde dat hij de rol wilde spelen, kon ik het eerst niet geloven.'

Cage staat bekend als een acteur die moeilijk in te tomen is. Veroorzaakt dat geen spanningen als hij een personage moet spelen waaraan jij jarenlang hebt zitten zwoegen?

'Als ik ondertussen één ding geleerd heb, is het wel dat je acteurs hun ding moet laten doen. Ja, ik heb Longlegs gecreëerd, maar Nic moest hem spelen. We hebben wel vaak over het personage gepraat en samen gezocht naar de perfecte vorm. Nic neemt de hele tijd indrukken op. Hij imiteert mensen die hij tegenkomt of al jarenlang kent, om zo dichterbij een personage te komen. Voor Longlegs vertrok hij van zijn moeder: hij liet zich inspireren door haar manier van spreken en bewegen.'

Zonder al te veel te verklappen: Cage ziet er wel heel bijzonder uit als Longlegs.

'Dat krijg je natuurlijk als een personage jarenlang door je hoofd spookt. (lacht) We haalden voor zijn look deels de mosterd bij de *Rolling Thunder Revue*-periode van Bob Dylan. Die stond toen op het podium met een dikke laag witte schmink op zijn gezicht. Dat leek ons het perfecte masker voor Longlegs om achter te schuilen.'

Zowel in de marketingcampagne als in de eerste helft van *Longlegs* wordt alles op alles gezet om het titelpersonage niet te onthullen, maar halverwege de film komt hij plots zonder veel poespas in beeld.

'Dat is exact het moment waarop ik alle verwachtingen onderuit begin te halen. Ik heb me misschien wel laten inspireren door *The Silence of the Lambs* en refereer er verschillende keren expliciet naar, maar een holle herhalingsoefening wilde ik absoluut niet maken. Ik vond het interessant om brutaal korte metten te maken met het mysterie rond Longlegs. In tegenstelling tot Hannibal Lecter heeft hij iets heel triests. Eigenlijk is hij niet meer dan een zielig hoopje mens dat af en toe families uitmoordt.'

Je lijkt te vergeten dat er gehint wordt naar een pact met de duivel.

'Zelfs dat element wilde ik zo alledaags mogelijk weergeven. Ik denk dat zo'n samenwerking allesbehalve goed zou zijn voor je ziel en lichaam. Daarom portretteer ik Longlegs als een soort junkie, die fysiek en mentaal in een complete staat van verval is.'

Terug naar Cage, die bekendstaat als een immense filmfreak. Hoorde hij je de hele tijd uit over je legendarische vader?

'Nicolas toonde in de eerste plaats respect. Voor hem is mijn vader een voorbeeld zoals ook James Dean, Marlon Brando en Montgomery Clift dat zijn. Dat ontzag zorgde voor een soort kosmische connectie die onze samenwerking naar een hoger niveau heeft getild.'

Toen je acht jaar was, speelde je in *Psycho II* de jonge versie van Norman Bates, het personage dat je vader verschillende keren onvergetelijk heeft neergezet. Wat herinner je je van die ervaring?

'Niet heel veel, als ik eerlijk ben. (lacht) Ik weet dat ik blij was dat ik deel mocht uitmaken van iets waarmee mijn vader de hele tijd bezig was. Tegelijk vond ik de studio waarin we draaiden ontzettend eng. Ik had helemaal geen zin om bovenaan die iconische trap te gaan staan. Nu kijk ik natuurlijk trots terug op die periode, maar toen was het vooral desoriënterend.' ❏

LONGLEGS SPEELT VANAF 10 JULI IN DE BIOSCOOP

DOUBLE TROUBLE

Buddy movie kun je dan wel letterlijk vertalen als 'makkerfilm', dat wil nog niet zeggen dat de protagonisten veel plezier beleven aan elkaars gezelschap. Het schoorvoetende superheldenteam uit *Deadpool & Wolverine* deed *Vertigo* de filmgeschiedenis induiken op zoek naar andere curieuze cinemaduo's. **RUBEN NOLLET**

THE DEFIANT ONES (1958)

De gevangenisdirecteur heeft een apart gevoel voor humor. Dat lijkt de enige uitleg waarom in het Zuiden van de VS in volle segregatietijd een witte en een zwarte gedetineerde aan dezelfde ketting hangen. De ene (Tony Curtis) is een snerende kleine crimineel met grote dromen en een volstrekt gebrek aan zelfcensuur – vooral als het op het n-woord aankomt. De andere (Sidney Poitier) kreeg een celstraf omdat hij een witte man die hem beledigd had een paar meppen verkocht. Ze haten elkaar hartgrondig, maar wanneer ze samen op de vlucht slaan, merken ze dat ze veel meer gemeen hebben dan ze dachten.

THE ODD COUPLE (1968)

Het centrale mysterie van deze filmversie van Neil Simons populaire toneelstuk is hoe de twee hoofdpersonages ooit vrienden zijn geworden, want hun karakters kunnen niet harder botsen. Oscar (Walter Matthau) is een pure chaoot, losjes met geld, slordig met eten en altijd te laat. Felix (Jack Lemmon) is obsessief netjes, eeuwig bezorgd om zijn gezondheid, een ware keukenprins en compulsief stipt. Wanneer Felix na twaalf jaar huwelijk op straat wordt gezet door zijn echtgenote, staat hij na enkele mislukte zelfmoordpogingen bij Oscar aan de deur. Die is zo vriendelijk om Felix onderdak te verschaffen, maar binnen de kortste keren werken ze elkaar geweldig op de zenuwen.

48 HRS. (1982)

'They couldn't like each other less, they couldn't need each other more', vat de trailer perfect samen. Deze film zwengelde in de vroege jaren 1980 het buddy cop-genre aan, al is hier maar één lid van het duo een flik. Eddie Murphy speelt in zijn eerste bioscoopfilm een grofgebekte crimineel die door een grommende Nick Nolte uit de nor wordt gehaald om een voortvluchtig stel moordenaars te helpen opsporen. 48 Hrs. volgt een pad dat intussen een snelweg is geworden, waarin de bij aanvang blinde afkeer tussen de hoofdpersonages uitgroeit tot wederzijds respect.

LÉON (1994)

Léon (Jean Reno) is een eenzaat, een eenvoudige ziel met een voorliefde voor melk en oude musicals, en met enkel een kamerplant als gezelschap. Pittig detail: hij verdient de kost als huurdoer – 'cleaner' noemt hij het zelf. Op een dag ontmoet hij Mathilda (Natalie Portman), twaalf jaar oud en lurkend aan een sigaret. Het meisje komt uit een hard milieu: haar vader is een drugsdealer, haar stiefmoeder een prostituee en haar halfzus een pestkop. Gelukkig heeft ze een lief broertje. Wanneer haar hele gezin uitgemoord wordt door een corrupte rechercheur, vraagt Mathilda aan Léon om haar de kneepjes van zijn vak te leren. In ruil zal zij zijn hart doen smelten.

GHOST WORLD (2001)

Niet alle duo's hoeven elkaars tegenpool te zijn. Enid (Thora Birch) en Rebecca (Scarlett Johansson), de centrale figuren uit deze graphic novel-verfilming, zijn zelfs beste vriendinnen, verenigd in hun minachting voor het politiek correcte, hypocriete en gruwelijk vervelende leven in de voorstad. Naar eigen zeggen hebben ze meer voeling met andere outcasts dan met 'normale' mensen, maar nu ze de middelbare school achter de rug hebben en de toekomst lonkt, beginnen ze uit elkaar te groeien. 'Ik ben al die pipo's, losers en rare kwieten grondig beu', zucht Rebecca. 'Maar die staan aan onze kant!' werpt Enid tegen. Het einde van een vriendschap die er misschien nooit echt één was.

MILLENNIUM (2010)

Op het eerste gezicht is Mikael Blomkvist (Michael Nyqvist) de hoofdfiguur in deze Zweedse filmversie van Stieg Larssons bestseller *Mannen die vrouwen haten*. Hij is tenslotte de idealistische onderzoeksjournalist - en occasionele playboy - die ingehuurd wordt om een oude verdwijningszaak op te helderen. De film wordt echter gekaapt wanneer Lisbeth Salander (Noomi Rapace) haar intrede maakt als Blomkvists opgelegde assistente. Ze is 24, punk/goth, biseksueel, keihard, razend intelligent, en ze neemt haar lot stevig in eigen handen, ook al moet ze geregeld misbruik slikken. Een feministisch icoon was geboren.

INTOUCHABLES (2011)

De diepe kloof die Philippe (François Cluzet) en Driss (Omar Sy) in deze Franse tragikomedie moeten overwinnen, is een sociale. Philippe, een steenrijke witte weduwnaar, is na een ongeval met een deltaxi aan een rolstoel gekluisterd en zijn tienerdochter is een hatelijk nest. Een mens zou van minder verbitterd raken. Driss is een zwarte man uit de banlieue die van het leven geen cadeau heeft gekregen, maar dat niet aan zijn hart laat komen. Philippe wordt verleid door die bruisende joie de vivre wanneer Driss komt solliciteren voor de job van persoonlijke verzorger. De rest is geschiedenis.

DEADPOOL & WOLVERINE (2024)

De laatste keer dat we Wade 'Deadpool' Wilson (Ryan Reynolds) en Logan 'Wolverine' Howlett (Hugh Jackman) samen op het scherm zagen, liep dat niet zo goed af. Niet voor Deadpool en niet voor de film in kwestie, *X-Men Origins: Wolverine*. De makers vonden er toen niets beters op dan de praatgrage Deadpool letterlijk de mond te snoeren. Nu klopt dat van die laatste keer niet helemaal, want tijdens de eindgeneriek van *Deadpool 2* had Wolverine nog een cameo. Deadpool keerde daarvoor terug naar de verguisde X-Men-film en joeg zijn verstomde zelf een kogel door het hoofd, met een knipoog naar een mogelijke reünie. Dat is dus deze film geworden, waarin de geklauwde superheld er in eerste instantie maar weinig voor lijkt te voelen om samen met Deadpool het Marvel Cinematic Universe te redden. 🗡️

DEADPOOL & WOLVERINE SPEELT VANAF 24 JULI IN DE BIOSCOOP

STREAMING

ONTDEK SERIES FILMS KIDS HILFSPORT PASSION

15:58

BRIDGERTON

ENKEL OP NETFLIX | DEEL 1, 16 MEI DEEL 2, 13 JUNI

GREY'S ANATOMY

stream on Disney+

streamz

PLAYMORE

tv

Al je entertainment op één plek

Scan deze QR-code voor meer info

NETFLIX streamz Disney+ PLAYMORE

Meer info in je Telenet-winkelpunt.

V.U.: Telenet BV - Lierssesteenweg 4 - 2800 Mechelen

AAN DE GROND

Een Nederlands stel is op vakantie in Zuid-Frankrijk. Aan een benzinstation gaat zij in rook op. Jarenlang blijft hij in de ban van haar verdwijning. Dan duikt plots een mysterieuze Fransman op. *Spoorloos* is sinds zijn release in 1988 alleen maar legendarischer geworden. In die mate zelfs dat de psychologische thriller opnieuw de Belgische bioscopen haalt én dat hij hoofdrolspeler Gene Bervoets nog steeds niet loslaat. **STEVEN TUFFIN**

GENE BERVOETS: 'Ik denk inderdaad nog vaak terug aan de opnames van *Spoorloos*. Ik heb toen ontzettend veel geleerd. Het was de eerste Nederlandse productie die ik draaide. Daarvoor had ik enkel in Belgische films gespeeld, waaronder *Crazy Love* van Dominique Deruddere en *Skin* van Guido Henderickx.'

Hoe kwam de Nederlandse scenarist-regisseur George Sluizer bij jou terecht?

'George zocht een Nederlandstalige acteur die overtuigend Frans kon spreken en die vond hij niet dichterbij huis. Hij vroeg of hij werk van me kon zien, waarop ik hem naar *Crazy Love* stuurde, die in de Amsterdamse bioscopen draaide. Wat later kwam hij

kijken naar een opvoering van *Ali, de 1001 nachtmerrie*, een toneelstuk waarin ik speelde. Toen ik nadien bij hem op auditie ging, zette hij me samen met Johanna ter Steege, mijn uiteindelijke tegenspeelster. Het klikte wonderwel tussen ons, waardoor ik de rol kreeg.'

Verliepen de opnames even vlot?

'Dat zou ik niet zeggen. (*lacht*) Een week voor we begonnen te draaien, riep George Johanna en mij bij zich in het Zuid-Franse vakantiehuis waar we aan het repeteren waren. Hij zei dat zijn financiële partner hem in de steek had gelaten en dat het budget plots gehalveerd was. Omdat we allebei grote fans waren van het scenario én van elkaar, besloten we toch door te gaan. Tijdens de shoot waren de budgetbeperkingen vaak voelbaar. Zo moest de cameravoering van sommige scènes ter plekke herdacht worden omdat bepaald materiaal ontbrak. Zulke situaties hebben uiteindelijk wel tot enkele van de meest ingenieuze momenten uit de film geleid.'

'Stanley Kubrick noemde The Shining kinderspel in vergelijking met onze film. On-ge-loof-lijk!'

GENE BERVOETS

Je Franse tegenspeler

Bernard-Pierre Donnadiu zette een ijzige antagonist neer.

'Die man was ook echt een beest! Op een bepaald moment keken we samen naar de rushes van een scène die Johanna en ik in een ijskoude tunnel hadden gedraaid met amper kleren aan. Het resultaat leek werkelijk nergens op. Je kon amper iets zien. Bernard-Pierre vroeg *director of*

photography Toni Kuhn hoe dat in godsnaam mogelijk was, waarop die wat lacherig reageerde. Gevolg: Bernard-Pierre mepte Toni zo hard tegen het hoofd dat hij langs één kant niet meer kon horen. Natuurlijk valt zulk gedrag niet goed te praten, maar zijn explosieve karakter gaf de film wel een extra laag. Hij heeft bovendien keihard meegetreden om ondanks het geldgebrek de eindmeet te halen.'

Ondertussen is *Spoorloos* wereldwijd een ware cultklassieker. Was hij ook een hit toen hij uitkwam?

'In België heeft hij kort in enkele arthousebioscopen gedraaid, maar meer niet. In Nederland was de film wel populair. Daar won hij onder meer een Gouden Kalf en werd hij ingezonden voor de Oscars – om nadien gediskwalificeerd te worden omdat er te veel Frans in werd gesproken. (*lacht*) En hoewel Johanna eigenlijk amper in de film zit, viel ze internationaal in de prijzen. Enkele jaren later volgde dan de Hollywoodremake *The Vanishing*, waar George in mijn ogen zijn tanden op heeft stukgebeten. Hij moest zelfs het einde aanpassen onder druk van de studio en zijn hoofdrolspelers Jeff Bridges, Kiefer Sutherland en Sandra Bullock.'

Tot slot: kun je meer vertellen over de quote van Stanley Kubrick waarmee de rerelease van *Spoorloos* aangeprezen wordt: 'The most terrifying film I've ever seen in my life'?

'Alleen wat ik zelf in een filmpje op YouTube zag. Blijkbaar werd George, toen hij aan het werk was in Los Angeles, opgebeld door Kubrick, die de film zo'n tien keer had gezien. Samen analyseerden ze alle shots en praatten ze honderduit over cinema. Uiteindelijk noemde Kubrick *The Shining* kinderspel in vergelijking met onze film. On-ge-loof-lijk! (*lacht*)' 📺

SPOORLOOS SPEELT VANAF 26 JUNI OPNIEUW IN DE BIOSCOOP

PASSIE OP STEROÏDEN

De zomer van 2024 zou wel eens die van Katy O'Brian kunnen worden. De rijzende ster speelt niet alleen mee in de blockbustersequel *Twisters*, ze schittert ook naast Kristen Stewart in *Love Lies Bleeding*. Een vertoning van die donkerkomische thriller over een bodybuildster op de dool en een fitnessuitbaatster met een gewelddadige familie onttaardde op het recentste Brussels International Fantastic Film Festival (BIFFF) in een clash tussen queer kijkers en aanwezigen die luidruchtig homofobe opmerkingen maakten. 'Hartverscheurend!'

STEVEN TUFFIN

KATY O'BRIAN: 'Ik botste op dat nieuws tijdens mijn dagelijks momentje op de site van het entertainmentmagazine *Variety*. Onmiddellijk gingen er alarmbellen af en begon ik rond te mailen omdat ik wilde begrijpen wat er juist gebeurd was. Eerlijk gezegd is het me nog altijd niet helemaal duidelijk. Ik weet alleen dat ik zelf nooit uitstaans heb gehad met mensen die hoorbaar reageren op wat er zich op het witte doek afspeelt. Ik bekijk een film graag in stilte. Ik begrijp niet dat de organisatie niet ingreep toen mensen homofobe of andere weerzinwekkende opmerkingen maakten. Het is hartverscheurend dat een aantal lesbiennes die enorm uitkeken naar *Love Lies Bleeding* zoiets onbeleefds en vulgairs moesten meemaken. Bovendien leek de verontschuldiging van de festivalorganisatie achteraf niet bepaald oprecht – en al zeker niet voldoende.' **Verliep de Amerikaanse bioscoop-release in vergelijking daarmee redelijk rustig?**

'Dat denk je maar! (lacht) In de VS haalde *Love Lies Bleeding* het nieuws omdat er een man in een zaal in slaap gevallen was nadat hij had gemasturbeerd. Het is zo vreemd dat anno 2024 sommige bioscoopbezoekers zich nog steeds niet behoorlijk kunnen gedragen. En natuurlijk gaat het verder dan cinema-etiquette: blijkbaar zijn er nog steeds mensen die andere mensen haten omdat ze niet dezelfde huidskleur of seksuele voorkeur hebben. Best triest.' **Op één vlak is er wel vooruitgang: veel van je voorgangers moesten koste wat kost geheimhouden dat ze lesbisch waren.**

'Gelukkig is het nu wel anders, want ik zou dat niet kunnen. Ik kwam uit de kast lang voor ik begon te acteren. Het voelde alsof er een gewicht van mijn schouders viel. Ik had me nog nooit zo vrij gevoeld. Toen ik in de filmwereld belandde, was ik niet van plan om plots de *straight chick* te

gaan uithangen. Geen enkele rol is het waard om in een leugen te leven. Bovendien zou ik meteen door de mand vallen als pseudohetero. (lacht) Het helpt natuurlijk dat ik niet uit ben op een sterrenstatus. Ik acteer omdat ik aangrijpende verhalen wil vertellen. Als ik een rol in een blockbuster misloop door mijn seksuele voorkeur, dan zal ik me dat vooral niet aantrekken.'

Met films als *Drive-Away Dolls* en *Love Lies Bleeding* lijkt het alsof Hollywood plots het lesbische publiek ontdekt heeft.

'Werd dat niet *fucking* tijd? (lacht) Het doet ontzettend veel deugd om eindelijk films te zien waarin lesbiennes als mensen van vlees en bloed worden voorgesteld. Vroeger werden we vaak geportretteerd als halve – of hele – psychopaten, die vooral obstakels vormden voor de heteroseksuele protagonisten.'

'Als ik een rol in een blockbuster misloop door mijn seksuele voorkeur, dan zal ik me dat vooral niet aantrekken.'

KATY O'BRIAN

De hoofdpersonages uit *Love Lies Bleeding* zijn opvallend imperfect.

'Net daarom wilde Kristen zo graag meespelen in de film. Onze personages zijn eigenlijk best hopeloos. Ze maken voortdurend fouten en doen vaak dingen doen waar ze spijt van krijgen. Meestal moet je op een set heel hard je best doen om lief,

mooi of stoer over te komen. Hier was dat absoluut niet aan de orde. Hoe verfrissend.'

Regisseur Rose Glass zegt dat de hoofdpersonages ingrijpend veranderden nadat Kristen en jij gecast werden. Hoe zie jij dat?

'Op papier was hun relatie iets gewelddadiger en donkerder. Tijdens de opnames injecteerde Kristen haar personage Lou met iets zorgends. Daardoor voelt mijn personage Jackie zich op haar gemak bij haar, iets wat ze nooit eerder heeft mogen ervaren. Ik gaf Jackie dan weer een zekere wildheid, om te onderlijnen wat Lou zo leuk vindt aan haar. Jackie is een vlucht uit haar saaie, monotone bestaan.'

Jackie is helemaal in de ban van bodybuilden. Die passie deel je met haar in het echte leven. Hoe ben je daar ooit aan begonnen?

'Ik ben lang op zoek geweest naar een manier om mijn conditie te verbeteren. Toen ik begon met bodybuilden, merkte ik niet alleen een fysieke vooruitgang, maar ook een mentale. Ik begon me letterlijk en figuurlijk beter in mijn vel te voelen. Het deed deugd om steeds zwaardere gewichten te kunnen tillen en tegelijk leerde ik de kracht van consistentie kennen. Tijdens mijn eerste jaren deed ik mee aan een paar wedstrijden, maar dat beviel me niet zo – vooral omwille van het steroïdengebruik van andere deelnemers.'

Dat brengt ons – zonder al te veel te spohlen – bij de eerder bizarre wedstrijd waaraan je personage deelneemt na het inspuiten van een wel heel hoge dosis steroïden.

'Zo gek gaat het er in het echt natuurlijk niet aan toe. (lacht) Die opnames hebben best wat voeten in de aarde gehad. De castingverantwoordelijken hadden niet door dat bodybuilders er niet altijd helemaal opgepompt uitzien. Ze bouwen die look zorgvuldig op in aanloop naar een wedstrijd. De eerste bodybuilders die ze wilden gebruiken, leken erg schriek toen ze naast mij stonden. Er zat dus niets anders op dan *the best of the best* van over heel de VS in te vliegen. In hun buurt voelde ik me dan weer enorm geïntimideerd, wat perfect bij de gemoedstoestand van Jackie paste. Kort en vaag over het surreële element van die sequentie: bananen zijn perfect als fake kots én er is niets zo vreemd als Kristen Stewart die vol slijm hangt op de grond gegooid te zien worden door een stuntvrouw. (lacht mysterieus)' ***Love Lies Bleeding* is een zoveelste unieke productie van A24, het Amerikaanse indiekeurmerk waarvan je naar verluidt zelf een grote fan bent. Wat zijn jouw favorieten?**

'Laat ik beginnen met een

onverwachte keuze: *Marcel the Shell with Shoes On*. Dat is een animatiefilm over ... een schelp met schoenen. (lacht) Ik word helemaal warm vanbinnen als ik die voor de zoveelste keer bekijk. Ik heb zelfs een kleine Marcel die ik streek als ik me wat down voel. Daarnaast vind ik *Moonlight* zowel inhoudelijk als visueel een van de mooiste films die ik ooit gezien heb. En *Everything Everywhere All at Once* staat ontegensprekelijk heel hoog in mijn lijstje met favoriete films aller tijden. Eerlijk: ik ben ongelooflijk trots dat ik nu deel uitmaak van de A24-familie.' **Je bent deze zomer ook te zien in de bigbudgetsequel *Twisters*. Dat lijkt heel andere koek.**

'Ik heb de afgewerkte versie nog niet zo lang geleden gezien en ik was echt onder de indruk. Het is een heel entertainende film voor de ganse familie, waarin serieuze en komische momenten elkaar voortdurend afwisselen. Het is best indrukwekkend wat regisseur Lee Isaac Chung verwezenlijkt heeft. Niet alleen is *Twisters* een compleet andere soort film dan zijn vorige, de met een Oscar bekroonde arthousehit *Minari*, maar door de scenaristen- en acteursstakingen vorig jaar heeft hij tijdens de opnames ook nog eens heel wat obstakels moeten omzeilen.'

Tot slot: kun je iets vertellen over je geheimzinnige rol in de volgende *Mission: Impossible*-film?

'Als ik al iets zou weten, dan zou ik dat vast niet mogen delen. Op dit moment weet ik echter werkelijk nog nergens van. Mijn opnames zouden er al een tijdje op moeten zitten, maar ik wacht nog steeds op een telefoontje van Tom Cruise en co. De shoot lijkt alsmear meer uit te lopen. Het is tot nu toe dus vooral een goede oefening in geduld hebben. (lacht)' ❏

LOVE LIES BLEEDING SPEELT VANAF 26 JUNI IN DE BIOSCOOP

RIJK DER ZINNEN

Met een titel als *Willy Vanderperre: Prints, Films, a Rave and More...* is het geen verrassing dat deze expo over het werk van de gerenommeerde Belgische fotograaf zich niet alleen binnen de muren van het Antwerpse modemuseum MoMu situeert. Zo staan onder meer ook een aantal films geprogrammeerd in De Cinema. *Vertigo* voelde Vanderperre aan de tand over zijn intrigerende selectie. **STEVEN TUFFIN**

L'HOMME BLESSÉ (1983)

'Ik zag deze Franse film over een tragische affaire tussen twee mannen voor het eerst op de VPRO. Hij werd voorafgegaan door de boodschap: 'niet voor fatsoenrukkers'. Mijn vader bleek zo iemand te zijn toen hij me betrapte tijdens het bekijken van een erotisch geladen kusscène en duidelijk niet blij was. (lacht)'

THE NIGHT OF THE HUNTER (1955)

'De enige film die de gevierde Hollywoodacteur Charles Laughton ooit zelf regisseerde, is een horrorsprookje waarin de donkere kant van Amerika uitgebreid aan bod komt. Zowel de look van slechterik Robert Mitchum als de fotografie zijn iconisch. *The Lighthouse* was er nooit geweest zonder deze parel.'

BEATS (2019)

'Twee tieners leven toe naar een illegale rave in het Schotland van 1994. In tegenstelling tot wat je misschien zou verwachten, is dit geen zoveelste portie *misery porn*, maar een warm verhaal over een vriendschap die ten einde loopt. Dat de zwart-wit-fotografie tijdens de feestscènes de baan ruimt voor kleurexplosies, is een mooie visuele toets.'

WEEKEND (2011)

'In mijn ogen nog steeds Andrew Haighs beste film, veel subtieler dan zijn recente *All of Us Strangers*. De emoties zijn perfect uitgebalanceerd en de wisselwerking tussen stilte en dialoog kon onmogelijk beter gedoseerd worden. Twee mannen hebben sublieme seks en kunnen het goed vinden. Toch weten ze dat hun relatie niet zal blijven duren.'

UN CHANT D'AMOUR (1950)

'Een bezwerende, poëtische film van de Franse auteur Jean Genet die door het homo-erotische aspect jarenlang uit de zalen is geweerd. Op de klankband hoor je een jazzy, Afrikaans getinte drumbeat, terwijl op het scherm twee mannen in een cel elkaar verleiden, alsof ze een magistrale paringsdans uitvoeren.'

QUERELLE (1982)

'Misschien wel het minst Fassbenderiaanse werk uit het oeuvre van de Duitse veelfilmer. Om te beginnen speelt hij er zelf niet in mee. Daarnaast oogt het geheel opvallend teatraal. De clash van grote fallusymbolen, het spel met kleuren en andere overduidelijk artificiële ingrepen resulteren in een soort *Poor Things* avant la lettre.' 📺

ALLE INFO OVER DE EXPO EN HET FILMPROGRAMMA VIND JE RESPECTIEVELIJK OP MOMU.BE & DECINEMA.BE

The New Boy

REGIE Warwick Thornton

CAST Cate Blanchett, Wayne Blair, Andrew Upton

SPEELDUUR 1u36

VANAF 19 juni in de bioscoop

Non Cate Blanchett raakt in haar schooltje in de Australische outback gefascineerd door een Aboriginaljongetje met een heel aparte interpretatie van de kruisiging van Christus. Voor fans van *Walkabout* en *The Chant of Billy Blacksmith*. **CHRIS CRAPS**

The Marsh King's Daughter

REGIE Neil Burger

CAST Daisy Ridley, Ben Mendelsohn,

SPEELDUUR 1u49

VANAF 19 juni in de bioscoop

In deze thriller van *Limitless*-regisseur Neil Burger moet een jonge vrouw (*Star Wars*-ster Daisy Ridley) het opnemen tegen haar moordzuchtige vader die haar heeft leren overleven in de wildernis. *Hanna*, maar dan met een iets oudere protagonist. **CC**

Le Comte de Monte Cristo

REGIE Matthieu Delaporte & Alexandre de La Patellière

CAST Pierre Niney, Anaïs Demoustier

SPEELDUUR 2u53

VANAF 28 juni in de bioscoop

Een superfancy maar oerklassieke Franse bioscoopbewerking van Alexandre Dumas' literatuurklassieker over een zeekapitein die onterecht gevangen genomen wordt. Kan wedijveren met de voorgaande (Hollywood)adaptaties. **CC**

Kinds of Kindness

REGIE Yorgos Lanthimos

CAST Jesse Plemons, Emma Stone, Willem Dafoe

SPEELDUUR 2u44

VANAF 3 juli in de bioscoop

Absurdisme troef in deze triptiek over een man die bij zijn baas in de gunst wil blijven, een echtgenoot die denkt dat zijn eega vervangen werd door een dubbelganger en een vrouw in de ban van een sekte. *Mystery Train* op z'n Yorgos Lanthimos. **CC**

Perdidos en la noche

REGIE Amat Escalante

CAST Juan Daniel García Treviño, Ester Expósito, Bárbara Mori

SPEELDUUR 2u02

VANAF 24 juli in de bioscoop

Een jongen dringt binnen in de villa van een rijke familie om het mysterie achter de verdwijning van zijn moeder te ontrafelen. Een Mexicaanse dramathriller met elementen van *Parasite* en andere wraakfilms waarin de klassenstrijd centraal staat. **CC**

★★★★★
THE GUARDIAN

★★★★★
TÉLÉRAMA

OFFICIAL SELECTION 2023
sundance
film festival

★★★★★
THE TIMES

★★★★★
ROTTEN TOMATOES

Sometimes I Think About Dying

DAISY RIDLEY

a film by
RACHEL LAMBERT

5/6 in de bioscoop

imagine

Laia Costa

Hovik Keuchkerian

Festival de San Sebastián
OFFICIAL SELECTION
WINNER BEST ACTOR

un amor

19/06
in de bioscoop

een film van Isabel Coixet

imagine 16 18 21